

#ISTRAŽIVANJE#

U medicinskoj praksi uobičajeno je da dijagnoze uspostavljaju nadležni specijalisti, ali seksualne zdravstvene probleme hrvatskim pacijentima dijagnosticiraju najčešće psihijatri, pa iza njih urolozi, pokazuje istraživanje koje je nedavno objavio psihoterapeut Goran Arbanas.

Psihijatar na Klinici Vrapče krenuo je od činjenice da u Hrvatskoj ne postoji specijalizacija iz seksualne medicine, pa čak ni jedan od medicinskih fakulteta u Hrvatskoj ne podučava studente na području seksualnog zdravlja, te analizirao jednogodišnje slučajeve seksualnih problema (2013.) dijagnosticiranih u bazi Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (HZZO).

Statistika seksualnih poremećaja

Arbanas je rezultate objavio u časopisu "Socijalna psihijatrija" - u toj godini evidentirano je ukupno 288 osoba, od kojih čak 83 posto muškaraca i 17 posto žena (239 muškaraca i 49 žena).

Najčešće dijagnosticirani poremećaji kod muškaraca bili su erektilni poremećaj i poremećaj sa smanjenom seksualnom željom, dok nije dijagnosticiran ni jedan slučaj dispareunije, odnosno bolnog seksualnog odnosa.

Kategorija seksualnih disfunkcija, odnosno poremećaji koji ometaju zanimanje ili sposobnost za spolni odnos dijagnosticirana je kod 244 osobe (66,3 posto), za njom slijede poremećaji spolnog identiteta, koji su zamijećeni kod 66 osoba (19,5 posto), psihološki i bihevioralni poremećaji povezani sa seksualnim razvojem i orijentacijom utvrđeni su kod 33 pacijenta (9,8 posto), te poremećaji seksualne sklonosti kod 15 osoba ili 4,4 posto svih pacijenata.

Postoje značajne razlike u spolnoj raspodjeli tih četiriju skupina, pri čemu su seksualne disfunkcije bile najčešće dijagnosticirane kod muškaraca, a poremećaji rodnog identiteta kod bioloških žena, ističe Arbanas.

Najčešća opća dijagnoza erektilna disfunkcija

U podacima je najčešće postavljena opća dijagnoza seksualne disfunkcije (tzv. F52), bez navođenja točne disfunkcije, a od specifičnih disfunkcija najčešća je erektilna disfunkcija (48,6 posto), koju slijedi poremećaj sa smanjenjem seksualne želje (31,9 posto).

Samo devet žena dobilo je dijagnozu neke od seksualnih disfunkcija, a ni jedan od pacijenata nije dobio dijagnozu pretjeranog seksualnog nagona i dispareunije.

Od parafilija, kod žena je dijagnosticiran jedan slučaj fetišizma, dok je kod muškaraca dijagnosticirano tri slučaja ekshibicionizma, jedan slučaj pedofilije i jedan slučaj višestrukog poremećaja seksualnih sklonosti.

Parafilija ili patološka seksualna sklonost definira se kao iskustvo intenzivne seksualne uzbuđenosti koju uzrokuju atipični predmeti, situacije, fantazije, ponašanje ili pojedinci.

Tko je dijagnosticirao?

Od svih slučajeva seksualnih disfunkcija, 100 su ih dijagnosticirali psihijatri, 67 urolozi, 17 specijalisti interne medicine, a 3 ginekolozi.

Od svih slučajeva erektilne disfunkcije polovcu su dijagnosticirali psihijatri, a gotovo trećinu urolozi. Od slučajeva poremećaja sa smanjenom seksualnom željom 40 posto su dijagnosticirali psihijatri, a 30 posto urolozi.

Rodne disforije (osjećaj zarobljenosti u tijelu suprotnog spola) u 61 posto slučajeva dijagnosticirali su psihijatri, 38 posto specijalisti interne medicine, a u 3 posto ginekolozi.

Sve slučajeve parafilija dijagnosticirali su psihijatri, dok su najveći broj slučajeva transseksualnosti dijagnosticirali internisti, ističe Arbanas.

Ne prepoznaju liječnike kao osobe koje im mogu pomoći

Ranija istraživanja pokazala su da je učestalost seksualnih disfunkcija u Hrvatskoj slična onoj u drugim zemljama širom svijeta i pokazuje visoke vrijednosti, da se javlja otprilike kod trećine žena i petine muškaraca, ali je samo malom broju njih taj problem medicinski utvrđen.

Prema našem mišljenju, najvjerojatnije ljudi ne traže pomoć stručnjaka, ističe Arbanas i dodaje da je anketom kod privatnih ordinacija utvrdio svega još desetak pacijenata.

Čini se da ljudi u Hrvatskoj sami pokušavaju riješiti svoje seksualne poremećaje, jer ne prepoznaju liječnike kao osobe koji bi im mogle pomoći, dodaje.

Drugi je iznenađujući podatak to što je među pacijentima većina muškaraca, čak tri četvrtine. Oni češće traže pomoć nego žene, možda zato što seksualno funkcioniranje ima veće značenje za mušku spolnu ulogu, smatra Arbanas.

Treba seksualna pitanja uvesti na fakultete

Hrvatski liječnici - specijalisti imaju slabu ili nikakvu edukaciju u seksualnoj medicini pa su im zbog toga manje poznati načini prepoznavanja i dijagnosticiranja seksualnih disfunkcija i srodnih stanja.

Mnogi od njih ne navode specifične šifre/dijagnoze, dok su ginekolozi koji rade u sekundarnoj razini zdravstvene zaštite dijagnosticirali mali broj seksualnih problema kod žena, zaključuje Arbanas.

Stoga on predlaže promjene plana i programa medicinskih fakulteta i cjeloživotne liječničke edukacije kako bi se uključila seksualna pitanja, tehnika kako razgovarati s pacijentima o seksualnosti, te kako prepoznati, dijagnosticirati i liječiti seksualne poremećaje.

(Hina)

Koliko su u Hrvatskoj česti seksualni poremećaji i tko ih liječi?

Kategorija: MAGAZINAžurirano: Utorak, 21 Siječanj 2020 07:54

Objavljeno: Utorak, 21 Siječanj 2020 07:54

